

Konakovo - 15. aprila 1949.

Pređraga Jospe Klbina!

Vasē dragr pīsmur mi jē priņedls duh
vijōliē in celtjā Vasērt vrtos in tōpsel dih
Vasē pavladi. Tūhāj' jē sē mi, jē sē mi,
in jās jē ēcham in trepēcēm kabor
līzjē v netru!

Tūhōs līpēcēnāj' jē, in dūvā hōcē pož
in sang' in hōcē silē nāguahs, —
v nedogledusē dāljine se mora nāplītī
to ēustor v sladels opoz'!

— Jēz sēm sama, mēs sama.
Vn' v adili ne počitnice in jās sēm
tālōs mēina te samstē in žīvīm in
gorim v nēj' bolj' kot nikoli!
Vsa sēm v mōjēm dēlu in dēls jē v
mēsī. Vn' mōjōs žībēsēm jē vels to

dela in vse moje življenje: kajti življenje
je že treba poročati z življenjem,
— bostanati mislim na vas vse.
Nica je hitro že doma in vas je že
obiskala. Jaz pridem med julija,
morda je prve dni — to bo kmalu,
kmalu, dnevni tablo brijajo "med
jazre mlad študent".
Doma se zelo veselim, v skrupu
moje skrivnosti z željo, da se
pooruem v to delo. Preskrbeli sem
si nekaj zaslužila in upam, da se
bom sama vzdrževala. Pod talimi
pogojem bi se v jeseni zopet vrnila v
Munihovo. Tukaj je nicer vse zelo
drago, vendar se da shajati če se
v marhu zaslužiti. Časi se res

izpremenjujejo, nemci so svoje prvi
kmalu proukali in sešli, se da
že trumoma potujejo v Italijo —
kabar v mirnem času. "Da se
naupijejo soluce" — prougio, jaz
pa upivam njih svoj — mežilo
je nauce te dni zopet 48 ur
zaporedoma! Pravo bojičur razpoloženje!
— delo je največja dobrata in največji
blagoslov, vendar vam ne bi ~~to~~ preveč
teje blagoslova želela! Najbrže imate
časa za pisanje, kajšile za čitanje!
Jaz uhradem kupatam kabur urco in
berem sedaj Kinnana: Das Leben frem.
hime je že dolgo zanimalo.
Veselim se vsakega jutra in sem prepričana
da mi več kistej zeposneje urafa.

Spaunni to k me včasih le z mislijo, tudi če
ni pisate, - sem da vimate casa - in
visti k se včasih, shopi vsaki dan! -
- Lepo pozdrave prosim!

Brež ne prosite! in pri nena hvala - brez
besed - za vse poslano!

Vas in dan

Karmela